

Sygn. akt II Ka 64/24

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Sędziowie:	SO Agnieszka Karłowicz SR (del.) Paweł Mądry (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Kinga Ambroziak vel Mrozowicz

przy udziale Prokuratora Łukasza Witowskiego

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2024 r.

sprawy **J. G.**

oskarżonego art. 177 § 2 kk i in.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego, oskarżycieli posiłkowych i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 17 października 2023 r. sygn. akt II K 34/23

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższa do 25000 (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych nawiązkę orzeczoną w pkt I wyroku;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz B. P. 840 złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 610 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze;

V. zwalnia oskarżycieli posiłkowych od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze określając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 64/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

6.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 17 października 2023r. w sprawie II K 34/23

6.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. Granice zaskarżenia

6.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
6.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

6.5. *Ustalenie faktów*

6.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1	J. G.	aktualny stan zdrowia B. P.	kopia dokumentacji medycznej	k. 539-540
6.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1	J. G.	oskarżony nie przyczynił się do zaistnienia wypadku	prywatna opinia z zakresu badań i rekonstrukcji wypadków drogowych	k. 483-509

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	kopia dokumentacji medycznej	wiarygodność dokumentacji medycznej nie budzi wątpliwości

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
2.1.2.1	prywatna opinia z zakresu badań i rekonstrukcji wypadków drogowych	dowód nieprzydatny do wykazania tezy dowodowej obrońcy o braku winy oskarżonego. Zdaniem Sądu Okręgowego, autor tej prywatnej opinii sformułował wnioski na błędnych założeniach i ustaleniach faktycznych, zatem treść tego dokumentu, wytworzonego na zlecenie oskarżonego poza procesem karnym, nie rodziła potrzeby przeprowadzenia dodatkowych czynności dowodowych w sprawie, w tym przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych przez obrońcę w apelacji. Za kardynalny błąd autora tej opinii należy uznać odrzucenie wyników eksperymentu procesowego przeprowadzonego w tej sprawie. Autor prywatnej opinii w sposób tendencyjny odniósł się do wszelkich dowodów, na podstawie których możliwe było

	<p>ustalenie realnej odległości, z jakiej oskarżony mógł dostrzec sylwetkę pokrzywdzonej. Przykładem takiego nieobiektywnego działania autora omawianego dokumentu było stwierdzenie, że nie można jednoznacznie ustalić wpływu kamizelki odblaskowej rowerzystki na możliwość jej dostrzeżenia z uwagi na błędnie przeprowadzony eksperyment procesowy. Zatem, prywatny biegły, dokonał kolejnych ustaleń i wyliczeń w sztucznie przyjętych warunkach faktycznych, tak jakby rowerzystka nie miała założonej kamizelki odblaskowej. Tego rodzaju nieobiektywnych i tendencyjnych założeń w tym prywatnym dokumencie jest więcej.</p>
--	---

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść wyroku, polegającej na:</p> <p>1. naruszeniu art. 201 kpk i art. 170 § 1 pkt 3 i 5 kpk w zw. z art. 6 kpk oraz art. 410 kpk i 424 § 1 pkt 1 kpk, poprzez uznanie za wiarygodną i obiektywną opinii z dnia 2 lutego 2023 r. biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych M. K., podczas gdy dowód ten jest niepełny</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

i niejasny, zawiera liczne błędy faktyczne i metodologiczne prowadzące do błędnych ustaleń końcowych, zaś podnoszone dwukrotnie przez obrońcę oskarżonego umotywowane zastrzeżenia do tego opinii biegłego (pisma obrońcy z dnia 25 kwietnia 2023 r. i z 28 września 2023 r.) wraz z wnioskiem o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej zostały przez Sąd niezasadnie oddalone (uznane za nieprzydatne i prowadzące do przedłużenia postępowania), uniemożliwiając oskarżonemu realizowanie prawa do obrony;

2. naruszeniu art. 7 kpk w zw. z art. 148 § 1 pkt 2 i § 2 kpk oraz art. 211 kpk poprzez uznanie za prawidłowy eksperymentu procesowego, wykonanego przez biegłego M. K. (powołanego postanowieniem Prokuratury Rejonowej w Węgrowie z dnia 27 grudnia 2022 r. k. 232 i 232v), w ramach rekonstrukcji wypadku drogowego z dnia 21 września 2022 r., pomimo składanych zastrzeżeń do sposobu jego przeprowadzenia, w szczególności: wykonania prób widoczności rowerzystki w warunkach statycznych, a nie w warunkach ruchu

pojazdów, prowadzenia eksperymentu procesowego w części pod nieobecność prokuratora i stron, nieprawidłowego utrwalenia czynności procesowych w protokole z dnia 27 stycznia 2023 r. (k. 260 do 261v), nieuwzględnienia w opinii dowodu w postaci wyjaśnień oskarżonego oraz użycia w trakcie eksperymentu procesowego aparatów fotograficznych innych niż podano w protokole (nie aparatu marki N. (...) wskazanego w protokole, a prywatnego sprzętu marki A. (...) (...)

- zdjęcia wykonane w czasie prowadzenia eksperymentu, oraz C. (...) M. II - zdjęcia wykonane przed rozpoczęciem eksperymentu), a także niezarejestrowania w protokole z przebiegu eksperymentu procesowego z dnia 27 stycznia 2023 r. całości rejestrowanych czynności (danych liczbowych, pytań do świadków a przede wszystkim wyników prowadzonych badań) co uniemożliwia ich weryfikację, zaś uzyskany w ten sposób materiał dowodowy nie może być wykorzystany w opinii (nie może być źródłem wiedzy o przebiegu zdarzenia);

(apelacja obrońcy)

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- obrońca w uzasadnieniu apelacji wskazał, że opinia biegłego M. K. zawiera liczne uchybienia w zakresie metodologii i w sposób rażący narusza przepisy KPK. Następnie dla uzasadnienia tak sformułowanego zarzutu odniósł się do wartości dowodowej przeprowadzonego w sprawie, z udziałem tego biegłego, eksperymentu procesowego. W odniesieniu do zawartości płyt DVD, która została wykorzystana przez biegłego podczas sporządzania pisemnej opinii, obrońca wskazał, że część zdjęć zapisanych na tych płytach została wykonana przed rozpoczęciem eksperymentu. Na podstawie tych zdjęć obrońca uznał, że biegły, bez nadzoru prokuratora, przygotował odcinek drogi do przeprowadzenia później w tym miejscu eksperymentu, w tym oznaczył na jezdni odległość 122 m, zaś same zdjęcia wykonał innym aparatem fotograficznym i telefonem komórkowym niż aparatem użytym w czasie eksperymentu. Dalej obrońca zauważył, że także w trakcie</p>		

trwania eksperymentu biegły wykonywał zdjęcia za pomocą telefonu komórkowego, zaś wykonane tym aparatem zdjęcia zostały wykorzystane w sporządzonej pisemnej opinii. W ocenie obrońcy były to niedopuszczalne działania, gdyż zdjęcia wykonywane telefonem komórkowym są automatycznie obrabiane cyfrowo i nie odzwierciedlają rzeczywistego obrazu drogi. Następnie obrońca podważył sens przeprowadzenia w tej sprawie eksperymentu wskazując, że wartość takiego dowodu jest dyskusyjna, gdyż w praktyce niemożliwym jest odtworzenie zdarzenia w warunkach maksymalnie zbliżonych do zaistniałych w czasie zdarzenia. Finalnie obrońca uznał, że przeprowadzony eksperyment nie daje odpowiedzi na pytanie w jakim momencie oskarżony mógł dostrzec pokrzywdzoną. Odnośnie samego przebiegu eksperymentu obrońca podniósł, że nie został przeprowadzony w identycznych warunkach, gdyż badanie widoczności zostało przeprowadzone w warunkach statycznych, zaś przebieg zdarzenia miał charakter dynamiczny. Nadto w jego trakcie nie zbadano wpływu światła oślepiającego samochodu

na widoczność rowerzystki i nie uwzględniono warunków terenowych, nie ustalono, czy kamizelka uszkodzonej miała właściwości pozwalające na odbijanie światła oraz nie uwzględniono wersji zdarzenia opisanej przez oskarżonego. Na tej podstawie obrońca uznał, że wykazane uchybienia skutkowały zafalszowaniem wyników i wniosków opinii biegłego sądowego, zaś opinia nie może być dowodem w sprawie.

- przedstawiony powyżej wywód z apelacji obrońcy wskazuje wprost, że nawet sam obrońca nie dostrzega w opinii biegłego M. K. rzekomych „licznych uchybień w zakresie metodologii” ani tym bardziej, aby przedmiotowa opinia została wydana z rażącym naruszeniem przepisów KPK. Obrońca jedynie, poprzez podważanie wyników przeprowadzonego w sprawie eksperymentu, starał się zakwestionować wnioski opinii biegłego, co do której nie był w stanie wykazać, aby była niepełna, wewnętrznie sprzeczna czy niejasna i niedostatecznie uzasadniona. Odnosząc się natomiast wprost do zarzutów skierowanych do wartości dowodowej przedmiotowego eksperymentu

procesowego należy stwierdzić, że zastrzeżenia obrońcy sprowadzają się do tendencyjnego i bezpodstawnego sugerowania, że M. K. nie jest bezstronnym biegłym i każde z jego działań winno być skontrolowane i nadzorowane przez inne osoby. Tymczasem w toku postępowania sądowego nie zostały ujawnione żadne okoliczności, które stanowiłyby podstawę do kwestionowania fachowości i bezstronności tego biegłego, pomijając już zupełną oczywistość, że biegły ponosi odpowiedzialność karną za sporządzenie fałszywej opinii. Z tych powodów należy odrzucić zarzuty obrońcy w części kwestionującej możliwość przeprowadzenia przez biegłego określonych czynności samodzielnie, w tym przygotowania miejsca zdarzenia do przeprowadzenia eksperymentu procesowego. Zaznaczenie na jezdni odległości 122 m nie było, jak zarzucał obrońca, wyrazem przyjęcia z góry wyniku eksperymentu, lecz służyło wyjaśnieniu kwestii możliwości dostrzeżenia rowerzystki przez oskarżonego. Otóż na podstawie analizy czasowo-przestrzennej, przeprowadzonej na podstawie danych zawartych w aktach sprawy, w tym danych z tachografu, biegły

wyliczył odcinek drogi pomiędzy samochodem oskarżonego i rowerem w chwili, gdy powstał stan zagrożenia wypadkowego, który określił na 122,3 m (k. 284). Następnie, co wynika wprost z opinii (k. 289) eksperyment procesowy został przeprowadzony w celu weryfikacji „możliwości dostrzeżenia pokrzywdzonej jadącej na rowerze w opisywanych przez kierującego M. warunkach ruchu”, „przy czym założono korzystnie dla J. G., że kierująca rowerem ubrana była wyłącznie w kamizelkę odblaskową”. obrońca niedostatecznie zapoznał się z kwestionowaną przez niego opinią i nie dostrzegł, że „przeprowadzony eksperyment procesowy pozwolił na ustalenie, że dostrzeżenie ubranej w kamizelkę odblaskową kobiety było możliwe z pozycji kierującego samochodem M. z odległości co najmniej 122,3 m od roweru”. Z tych sformułowań zawartych w opinii wynika wprost, że biegły poczynił określone ustalenia na podstawie akt, a następnie – poprzez przeprowadzenie eksperymentu procesowego – dokonał weryfikacji przyjętych obliczeń. Sąd Okręgowy nie zgadza się także z zarzutami obrońcy dotyczącymi użycia różnych aparatów,

którymi biegły posługiwał się w swojej pracy. Otóż celem przeprowadzenia eksperymentu nie było ustalenie, z jakiej odległości na zdjęciach fotograficznych widoczna jest sylwetka rowerzystki, lecz ustalenie z jakiej odległości człowiek może, w warunkach drogowych istniejących w czasie eksperymentu, dostrzec sylwetkę rowerzystki. Innymi słowy zdjęcia wykonane w czasie tej czynności procesowej miały jedynie charakter poglądowy, sprawozdawczy i nie stanowiły dowodu same w sobie. Nie miało zatem żadnego znaczenia poznawczego to, z jakiego aparatu korzystał biegły przed i w czasie eksperymentu. Nadto Sąd Okręgowy nie zgadza się z zarzutem obrońcy, iż w praktyce niemożliwym jest odtworzenie zdarzenia w warunkach maksymalnie zbliżonych do zaistniałych w czasie zdarzenia, zatem wartość dowodowa takiego czynności procesowej jest znikoma. Mimo, że niemożliwe jest odtworzenie identycznych warunków, ustawodawca przewidział taki rodzaj czynności procesowej w KPK. Ponadto obrońca zdaje się nie dostrzegać, że w przedmiotowej sprawie wykazano się daleko idącą starannością w celu stworzenia warunków zbliżonych do panujących w dniu zdarzenia.

Bezpodstawne są także zarzuty dotyczące tego, że w czasie eksperymentu nie uwzględniono treści wyjaśnień oskarżonego oraz nie zbadano wpływu światła oślepiającego samochodu na widoczność rowerzystki, nie uwzględniono warunków terenowych oraz nie ustalono, czy kamizelka uszkodzonej miała właściwości pozwalające na odbijanie światła. Formułowanie tego rodzaju zarzutów pozostaje w oczywistej sprzeczności z przebiegiem tego eksperymentu i treścią opinii biegłego. Zarzuty obrońcy co do samej formy przeprowadzenia eksperymentu nie znajdują nadto uzasadnienia w przepisach prawa (dla przykładu obrońca nie wykazał podstawy prawnej nakazującej zapisywanie pytań do świadków). Przeprowadzenie natomiast eksperymentu w sposób statyczny wynikało z celu tej czynności i nie było, zdaniem Sądu Okręgowego, sprzeczne z zasadami przeprowadzenia tej czynności procesowej.

- na zakończenie tych rozważań należy dodać, że obecny podczas eksperymentu oskarżony nie miał zastrzeżeń do sposobu jego przeprowadzenia

i nie kwestionował poczynionych w trakcie ustaleń.			
Wniosek			
wniosek o: - uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Węgrowie, - ewentualnie, zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
bezzasadność zarzutów warunkowała brak podstaw do uwzględnienia obu wniosków apelacji			
3.2.	zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść wyroku, polegającej na: (3.) naruszeniu art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 424 § 1 pkt 1 kpk, poprzez uwzględnienie okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy na niekorzyść oskarżonego, nieoparcie się przez Sąd na zasadach prawidłowego rozumowania oraz wiedzy i doświadczenia życiowego, nieodniesienie się w uzasadnieniu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

wyroku do całości materiału dowodowego oraz niewskazanie, dla czego Sąd nie uznał dowodów korzystnych dla oskarżonego, polegające na:

a. błędnym uznaniu, że oskarżony był w stanie nietrzeźwości w trakcie spowodowania wypadku drogowego, tj. posiadał w wydychanym powietrzu 0,34 mg/1 alkoholu etylowego, podczas gdy ustalenia Sądu opierają się o nieprawidłowo przeprowadzony dowód z badania analizatorem wydechu marki A. (...) (k. 3 do 3v) oraz badań chemicznych krwi (k. 58 - 60), przy czym badania krwi ujawniły oskarżony był w stanie po użyciu alkoholu, a nie w stanie nietrzeźwości jak twierdzi Sąd I instancji (stwierdzono 0,36 ‰ we krwi - k. 59), co wskazuje na zasadność wniosku obrońcy o zmianę kwalifikacji prawnej jego czynów na podstawie art. 87 § 1 kw,

b. błędnym uznaniu, że oskarżony odmówił poddaniu się badaniu analizatorem wydechu po raz drugi po 15 minutach od pierwszego badania, podczas gdy policjanci dokonujący czynności nie nakazali i nie proponowali J. G. drugiego badania analizatorem wydechu A. IV CM (zgodnie

z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Ministra SWiA z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie Dz. U. z 2018 r. poz. 2472 - urządzenie dokonuje pomiaru metodą utleniania elektrochemicznego, zatem tylko tym urządzeniem można było przeprowadzić drugie badanie po 15 minutach od wykonania pierwszego - k. 3 i 3v akt); zgodnie z dokumentacją z akt sprawy dokonujący badania policjanci chcieli wykonać ponowne badania oskarżonego innym urządzeniem - D. A. 9510 - dokonującym pomiaru metodą spektrometrii w podczerwieni (k. 5 i 5v), badanie tym urządzeniem wymaga 2 prób jedna po drugiej (§ 4 ust. 2 cytowanego wyżej rozporządzenia), dopiero to badanie oskarżony się nie wyraził zgody (do czego miał prawo), zatem wbrew ustaleniom Sądu dokonane pomiary zawartości alkoholu w powietrzu wydychanym przez J. G. nie mogą stanowić dowodu w sprawie, gdyż test wykonany przez urządzenie A. IV nie daje wiarygodnego wyniku, a badanie chemiczne krwi nie potwierdza stanu nietrzeźwości J. G. (jak

tego chce Sąd) a jedynie stan po użyciu alkoholu

c. uznaniu za wiarygodną, a priori opinii biegłego M. K. (k. 265 - 299) będącej podstawowym dowodem winy oskarżonego, podczas gdy obrońca oskarżonego dwukrotnie składał wobec niej umotywowane zastrzeżenia i wnioski (w pismach z dnia kwietnia 2023 r. i z dnia 28 września 2023 r.) prosząc o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej, które to wnioski zostały przez Sąd oddalone, zaś ani w toku postępowania sądowego ani w uzasadnieniu wyroku nie zostało wyjaśnione dlaczego zastrzeżenia obrońcy oparte częściowo o elementarną wiedzę podręcznikową i jednolitą linię orzeczniczą Sądu Najwyższego, nie zostały przez Sąd uwzględnione

d. uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego (poza przyznaniem się do uczestnictwa w zdarzeniu), podczas gdy jedynym uzasadnionym powodem zajęcia takiego stanowiska Sądu były wnioski przyjęte w opinii biegłego M. K. (sprzeczne z wyjaśnieniami J. G.), mimo istotnej wady opinii jaką jest brak wariantowej rekonstrukcji wypadku drogowego w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, zaś sam eksperyment

	<p>procesowy, na którym opiera się opinia został przeprowadzony niezgodnie z prawem i zasadami metodyki pracy biegłych obowiązującymi przy odtwarzaniu zdarzeń drogowych;</p> <p>e. uznaniu za wiarygodne zeznań K. P. w całości, podczas gdy świadek zeznał, iż rower pokrzywdzonej był wyposażony w tylne światło odblaskowe i latarkę z przodu, czego nie potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności oględziny miejsca wypadku i zeznania świadków.</p> <p>(apelacja obrońcy)</p>		
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>- Sąd Okręgowy nie zgadza się z tezą obrońcy, iż w sprawie uwzględniono jedynie okoliczności niekorzystane dla oskarżonego, zaś poczynione ustalenia nie zostały dokonane zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego.</p> <p>- obrońca formułując powyższe zarzuty wskazał, że błędnie przyjęto stan nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu, ponieważ</p>			

dowód z badania analizatorem wydechu marki A. (...) został przeprowadzony nieprawidłowo. Z uzasadnienia apelacji wynika, że owej nieprawidłowości obrońca upatruje w tym, że wobec oskarżonego nie zostały wykonane kolejne badania za pomocą analizatora wydechu zgodnie z zapisami rozporządzenia z dnia 28 grudnia 2018r. A zatem obrońca nie kwestionował faktu, iż jedyne przeprowadzone badanie przy pomocy A. zostało wykonane zgodnie z instrukcją urządzenia, zaś urządzenie było sprawne technicznie i posiadało ważną legalizację. W ocenie Sądu Okręgowego, brak okoliczności przemawiających za odrzuceniem wiarygodności tego badania prowadzi do wniosku sformułowanego przez Sąd Rejonowy, tj. do wniosku, że oskarżony o godzinie 5.03 znajdował się w stanie nietrzeźwości (0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). Brak przeprowadzenia kolejnych badań tym urządzeniem (bez względu na powody zaniechania) nie rodzi skutku w postaci nieważności tego badania, a jedynie stanowiłoby przeszkodę w ewentualnym opiniowaniu retrospektywnym. Dalej, Sąd Okręgowy nie zgadza się ze stanowiskiem

obrońcy, że oskarżony odmówił poddania się kolejnemu badaniu za pomocą innego urządzenia z powodu tego, że domagał się przeprowadzenia kolejnego badania za pomocą urządzenia A.. Otóż oskarżony, po zapoznaniu się z wynikiem badania, odmówił poddania się innemu badaniu za pomocą analizatora wydechu, gdyż, jak to ujął oskarżony, „chciał, aby pobrano mu krew w celu wykonania dokładnego badania”. W notatce urzędowej z k. 1 zapisano wręcz, że oskarżony uważał, iż policyjne urządzenia oszukują i ma zastrzeżenia do ich funkcjonowania. Błędne tym samym są sugestie obrońcy, iż oskarżony na miejscu wypadku wykazywał chęć współpracy. Dalej, obrońca nie kwestionując wiarygodności badania próbki krwi zdaje się nie dostrzegać, że dowód ten stanowi potwierdzenie ustalenia o tym, że oskarżony w chwili wypadku znajdował się w stanie nietrzeźwości. Otóż, bez sięgania po wiedzę specjalisty, można stwierdzić, że w przypadku gdy sprawca po upływie co najmniej 155 minut od zdarzenia (g. 4.45 – g. 7.20) ma we krwi 0,36 ‰ alkoholu i nie spożywał w tym czasie nowego alkoholu, to stan jego upojenia

w chwili czynu był znacznie wyższy, zgodny z wynikiem 0,34 mg/l, ustalonym przez badanie za pomocą urządzenia A.. Z tych powodów nie było podstaw do przyjęcia, aby oskarżony w chwili czynu znajdował się jedynie w stanie po użyciu alkoholu.

- Sąd Okręgowy, jak wyżej wskazano, nie znajduje podstaw w treści apelacji do kwestionowania wiarygodności opinii biegłego M. K., zatem zasadnie Sąd Rejonowy przyjął ustalenia faktyczne w sprawie uwzględniające wyliczenia sporządzone przez tego biegłego. Fakt, że obrońca złożył dwa pisma zawierające zastrzeżenia i wnioski dotyczące tej opinii, nie skutkuje odrzuceniem tego dowodu, gdyż istotne w sprawie była nie ilość pism, ale merytoryczna zawartość stawianych tej opinii zarzutów. A w tym zakresie, jak wyżej wskazano, obrońca w apelacji nie przedstawił żadnych przekonujących argumentów uzasadniających chociażby uzupełnienie omawianej opinii.

- Sąd Rejonowy, wbrew stanowisku obrońcy, słusznie zakwestionował wiarygodność wyjaśnień oskarżonego odwołując się do ustaleń zawartych w opinii biegłego M. K..

<p>Obrońca zresztą nie podjął nawet próby wykazania w uzasadnieniu apelacji zasadności swego zarzutu. Natomiast rozważania obrońcy dotyczące tego, czy zeznania świadka K. P. zasługują na walor wiarygodności w zakresie wyposażenia roweru pokrzywdzonej w oświetlenie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż biegły na potrzeby swej opinii przyjął wariant korzystny dla oskarżonego, tj. wariant, że rower pokrzywdzonej nie miał w chwili zdarzenia działającego oświetlenia zamontowanego na rowerze.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Węgrowie, - ewentualnie, zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutów warunkowała brak podstaw do uwzględnienia obu wniosków apelacji</p>		

<p>3-3.</p>	<p>II. (z ostrożności procesowej) zarzut obrazy przepisów prawa materialnego, tj. § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Ministra SWiA z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie (Dz. U. z 2018 r. poz. 2472), poprzez uznanie przez Sąd, że oskarżony w momencie popełnienia czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości, tj. miał 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu mimo, że jedynym dowodem wskazującym na jego stan było jednorazowe badanie analizatorem wydechu marki A. (...), zaś wskazany przepis nakazuje przeprowadzenie 2 badań (dwóch prób) w odstępie 15 minut (czego dokonujący czynności policjanci nie uczynili podejmując próbę badania oskarżonego innym urządzeniem), zatem ustalenie, iż J. G. był w stanie nietrzeźwości zapadło na podstawie dowodu niewiarygodnego wprowadzonego do niniejszego postępowania niezgodnie z prawem, zaś wbrew ustaleniom Sądu wyniki badania chemicznego krwi oskarżonego nie potwierdzają stanu nietrzeźwości (apelacja obrońcy)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
-------------	---	---	--

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>zarzut jest niezrozumiały, gdyż z jego treści wynika, iż do naruszenia przepisu § 4 ust. 3 rozporządzenia doszło wskutek „uznania przez Sąd, że oskarżony w momencie czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości”. Pomijając jednak sposób zredagowania zarzutu należy ponownie podkreślić, że w sprawie nie doszłoby do wykonania badania za pomocą analizatora wydechu zgodnie z regulacją zawartą w omawianym rozporządzeniu, gdyż oskarżony nie zgodził się na taki rodzaj badania. Jakkolwiek możliwe jest przymusowe pobranie próbki krwi sprawcy do badań, to w przypadku analizatorów wydechu niezbędna jest współpraca ze strony badanego, której w tej sprawie nie było. Odnosząc się natomiast do wartości dowodowej jednorazowego badania urządzeniem A. to należy ponownie wskazać, że z żadnego przepisu czy instrukcji urządzenia nie wynika, aby pojedyncze badanie przeprowadzone tym urządzeniem nie dawało wyniku pewnego i wiarygodnego. Z tych powodów Sąd</p>		

<p>Okręgowy nie podziela twierdzenia obrońcy, iż ustalenie o znajdowaniu się oskarżonego w stanie nietrzeźwości w chwili wypadku zostało dokonane na podstawie niewiarygodnego dowodu „wprowadzonego do niniejszego postępowania niezgodnie z prawem”.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Węgrowie, - ewentualnie, zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do uwzględnienia obu wniosków apelacji</p>		
<p>3.4.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zarzut obrazy przepisów prawa materialnego, tj. art. 46 § 2 kk poprzez oddalenie wniosku K. P. o zasądzenie na jego rzecz nawiazki (apelacja oskarżyciela posiłkowego K. P.); - zarzut obrazy przepisów prawa materialnego, tj. art. 46 § 2 kk poprzez 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>oddalenie wniosku M. M. o zasądzenie na jej rzecz nawiązki (apelacja oskarżycielki posiłkowej M. M.);</p> <p>- zarzut rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego (apelacje K. P. i M. M.);</p> <p>- zarzut rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu w wymiarze 3 lat oraz wysokości nawiązki w kwocie tylko 10.000 zł, które to orzeczenie powoduje, że orzeczenie nie spełnia swojej funkcji w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości oraz winy oskarżonego w zakresie prewencji zarówno ogólnej jak i szczególnej, nie zaspokajają też poczucia doznanej krzywdy oraz społecznego poczucia sprawiedliwości (zarzut apelacji pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej B. P.);</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>- zarzuty apelacji oskarżycieli posiłkowych dotyczące nieorzeczenia przez Sąd I instancji nawiązek na ich rzecz są bezpodstawne, gdyż nie znajdują umocowania</p>			

w przepisie art. 46 kk i przepisach kodeksu cywilnego, mających odpowiednie zastosowanie w procesie karnym. W odniesieniu do K. P. i M. M. nie zachodzi przypadek wyrządzenia im szkody w rozumieniu art. 46 § 1 kk, a zatem w sprawie nie powstała podstawa do zasądzenia na ich rzecz jakiegokolwiek środka kompensacyjnego.

- na uwzględnienie nie zasługują także zarzuty dotyczące niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności za popełnienie czynu z pkt I aktu oskarżenia. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy właściwie ocenił zarówno stopień winy jak i szkodliwości społecznej tego czynu, a następnie prawidłowo ustalił, że względy prewencji indywidualnej jak i ogólnej uzasadniają wymierzenie sprawcy kary 3 lat pozbawienia wolności. Wprawdzie zasadnie oskarżyciele posiłkowi i pełnomocnik odwołują się do skutków wypadku, to jednakże nie sposób pominąć ustaleń o tym, że do wypadku doszło wskutek niezachowania przez oskarżonego ostrożności i niedostatecznego obserwowania drogi przed pojazdem. Wprawdzie oskarżonyумыślnie

wprawił się w stan nietrzeźwości, to jednak w chwili czynu był osobą niekarana, o nieposzlakowanej opinii. Uwzględniając zatem łącznie okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego jak i na jego niekorzyść należy stwierdzić, że w sprawie nie doszło do wymierzenia kary rażąco łagodnej, a jedynie w takim przypadku uzasadnione byłoby uwzględnienie wniosków apelacji.

- Sąd Okręgowy uwzględnił natomiast argumentację pełnomocnik B. P. w zakresie wysokości nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonej. Istotnie kwota 10.000 zł nie jest kwotą, która zaspokaja poczucia doznanej krzywdy i rekompensuje szkodę wyrządzoną pokrzywdzonej wskutek wypadku.

Wniosek

wniosek o zmianę wyroku poprzez:

- wymierzenie oskarżonemu kary 5 lat pozbawienia wolności za czyn z pkt I aktu oskarżenia,

- orzeczenie od oskarżonego na rzecz K. P. i M. M. nawiązek w wysokości wnioskowanej

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>przed Sądem Rejonowym lub w wysokości ustalonej przez Sąd Okręgowy,</p> <p>- podwyższenie nawiązki na rzecz B. P. do kwoty 100.000 zł</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>- wnioski apelacji dotyczące orzeczenia nawiązek na rzecz K. P. i M. M. nie znajdują umocowania w przepisach prawa, zaś kara pozbawienia wolności orzeczona wobec oskarżonego nie nosi cech kary rażąco łagodnej, zatem w tym zakresie wnioski nie zostały uwzględnione;</p> <p>- Sąd Okręgowy uwzględniając zarzut dotyczący wysokości nawiązki orzeczonej wobec B. P. uznał, że należy kwotę nawiązki podwyższyć do 20.000 zł, aby tak ustalona nawiązka spełniła cele kompensacyjne. W sposób oczywisty, wyrok karny nie zamyka drogi do dochodzenia przez pełnomocnika pokrzywdzonej dalszych roszczeń w postępowaniu cywilnym, które umożliwi pełne ustalenie zakresu odpowiedzialności sprawcy i zakładu ubezpieczeń.</p>			

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok w całości poza zmianą w zakresie wysokości nawiązki orzeczonej wobec B. P.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność zarzutów apelacji oraz brak okoliczności uwzględnianych przez sąd odwoławczy z urzędu	
6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany
wysokość nawiązki zasądzonej na rzecz pokrzywdzonej B. P.	
Zwięźle o powodach zmiany	
przedstawione powyżej	

6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	apelacja obrońcy oskarżonego, zwrócona co do całości wyroku, okazała się bezzasadna, zatem to oskarżony zgodnie z art. 627 kpk winien ponieść koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym wydatki strony przeciwnej. Z tych powodów Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz B. P. kwotę 840 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym
IV	dodatkowo oskarżony ponosi koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, na które składa się opłata (600 zł) oraz połowa wydatków za postępowanie odwoławcze (10 zł)
V	wprawdzie apelacje oskarżycieli posiłkowych okazały się bezzasadne, zaś apelacja pełnomocnik była zasadna jedynie w części, to względy słuszności przemawiały za tym, aby zwolnić wszystkich oskarżycieli posiłkowych od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze określając, że wchodzące w ich skład wydatki poniesie Skarb Państwa

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel posiłkowy K. P.

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o karze i środku kompensacyjnym	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	oskarżycielka posiłkowa M. M.
Rozstrzygnięcie, brak albo rozstrzygnięcia	rozstrzygnięcie o karze i środku kompensacyjnym

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana